

Sygnatura akt VI Ka 1321/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **14 marca 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Sylwia Sitarz

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r.

przy udziale Dagmary Janus

Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Z.

sprawy:

1. **J. P.** ur. (...) w Z.

syna Z. i H.

oskarżonego z art. 278§1 i 5 kk

2. **H. P.** ur. (...) w K.

córki T. i A.

oskarżonej z art. 278§1 i 5 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 20 października 2016 r. sygnatura akt VII K 206/15

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokatów: M. T. i J. H. kwoty po 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmujące kwoty po 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony odpowiednio oskarżonych J. P. i H. P. z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

3. zwalnia oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

VI Ka 1321/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrzu z dnia 20.10.2016 r. H. P. została uznana za winną tego, że w dniu 14.01.2015 r. w Z. przy ul. (...) poprzez eksploatację nielegalnego podłączenia, które wykonano poprzez wpięcie dwóch przewodów fazowych między wewnętrzną linią zasilającą a instalacją odbiorcy, dokonała kradzieży energii elektrycznej o wartości faktycznej niemożliwej do ustalenia i wyliczonej ryczałtowo w wysokości 4,36 zł ma szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk i za to na mocy art. 278 § 1 kk skazana została na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w G. kwoty 4,36 zł.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adwokata J. H. kwotę 1151,28 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wywiodła obrońca oskarżonej, która zaskarżyła orzeczenie w całości, zarzucając mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę, polegający na uznaniu oskarżonej za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, pomimo braku nie budzących wątpliwości dowodów winy, a także naruszenie art. 5 § 2 kpk.

W oparciu o podniesione zarzuty obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej.

Apelacja nie był zasadna. Podniesione w niej zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku oraz obraży art. 5 § 2 kpk okazały się nietrafne. Sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o wszystkie przeprowadzone dowody, ocenione swobodnie, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 7 kpk i z ustaleń tych wyprowadził właściwe wnioski co do sprawstwa i winy oskarżonej w zakresie postawionego jej zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk. W sprawie nie wystąpiły niedające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z art. 5 § 2 kpk należałoby tłumaczyć na korzyść oskarżonej.

Sąd rejonowy słusznie uznał wyjaśnienia oskarżonej, nie przyznającej się do winy, za wyraz przyjętej przez nią linii obrony, która jednak w świetle pozostałych dowodów, nie mogła zostać uwzględniona.

Mieszkanie przy ul. (...) w Z., w którym H. P. zamieszkiwała na stałe co najmniej od listopada 2014 r. (wyjaśnienia oskarżonej - k. 109), nie było wyposażone w licznik poboru energii elektrycznej (zeznania J. J. - k. 25, zeznania A. C. - k.30), a dostarczany do niego prąd był czerpany z wewnętrznej linii zasilającej (zeznania J. J. - k. 110).

Bezspornym jest, że H. P. z synem J. P. przebywała w mieszkaniu w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 14.01.2015 r. przez pracowników (...) Sp. z o.o. w Z. A. C., A. L. i M. W. oraz przedstawicieli (...) S.A. Oddział w G. P. O. i M. K..

W wyniku przeprowadzonej kontroli ujawniono nielegalny pobór energii elektrycznej, polegający na wpięciu dwóch przewodów fazowych między wewnętrzną linią zasilającą a instalacją odbiorcy (protokół kontroli - k.2, k. 15).

W czasie kontroli w mieszkaniu eksploatowane były urządzenia elektryczne i paliło się światło. Okoliczność tę potwierdzili pracownicy (...) A. C. (k.30), A. L. (k. 116) i W. M. (k. 116), elektrycy dokonujący sprawdzenia instalacji - L. Z. (k. 24) i J. J. (k. 25, k.110), a także funkcjonariusze Policji, którzy asystowali przy tych czynnościach - J. M. (k. 7, k.100) oraz J. N. (k. 116).

W świetle przywołanych wyżej zeznań świadków twierdzenia obrońcy, że skazanie oskarżonej H. P. oparte było na podstawie domniemań, należało uznać za chybione.

Zarówno przedstawiciele administracji (...), jak i pracownicy techniczni dokonujący stosownych sprawdzeń, a także funkcjonariusze Policji, którzy byli obecni w trakcie kontroli, nie mieli jakichkolwiek racjonalnych powodów, aby relacjonować przebieg dokonywanych czynności w sposób niezgodny z prawdą. Słusznie więc sąd rejonowy ich zeznania obdarzył walorem wiarygodności, podobnie jak i zeznania pracowników T., którzy sporządzili protokół z kontroli, potwierdzający nielegalne podłączenie do sieci energetycznej.

Wyjaśnienia oskarżonej sprowadzające się do twierdzeń, że nie korzystała w mieszkaniu przy ul. (...) z energii elektrycznej dostarczonej przez (...) S.A. były całkowicie niewiarygodne. Oskarżona korzystała z tej energii co najmniej w dniu 14.01.2015 r. tj. w dniu przeprowadzonej kontroli. Okoliczność ta została udowodniona ponad wszelką wątpliwość za pomocą obiektywnych i miarodajnych dowodów w postaci zeznań naocznych świadków.

Istota kradzieży energii elektrycznej polega na korzystaniu z tej energii z pominięciem przyjmowanego w stosunkach danego rodzaju sposobu uzyskania lub wykorzystania energii. Oskarżona wiedziała, że w mieszkaniu które zajmowała, brak było odpowiedniego urządzenia pomiarowo – rozliczeniowego (tzw. licznika), które rejestrowałoby pomiar zużytej energii, miała więc świadomość, że użytkowana przez nią energia pochodzi z nielegalnego źródła i stanowi cudzą własność. Włączając urządzenia działające dzięki energii elektrycznej i korzystając z nich dokonywała zaboru energii. Techniczne sposoby uzyskania dostępu do źródła energii, poprzedzające korzystanie z niej, nie należą do znamion tego przestępstwa. Zatem brak osobistych czynności technicznych w celu uzyskania bezprawnego dostępu do takiego źródła nie powoduje depenalizacji w tym zakresie (por. wyrok SN z dnia 25.09.2012 r., IV KK 167/12).

Skoro zatem oskarżona bezprawnie, w sposób świadomy, korzystała z cudzej energii, to jej zachowanie stanowiło kradzież energii w rozumieniu art. 278 § 5 kk. Wymierzona oskarżonej za ten czyn kara 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata wraz z obowiązkiem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, jest adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, dlatego też zasługują na akceptację.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżoną od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

VI Ka 1321/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Zabrze z dnia 20.10.2016 r. J. P. został uznany za winnego tego, że w dniu 14.01.2015 r. w Z. przy ul. (...), poprzez eksploatację nielegalnego podłączenia, które wykonano poprzez spięcie dwóch przewodów fazowych między wewnętrzną linią zasilającą, a instalacją odbiorcy, dokonał kradzieży energii elektrycznej o wartości faktycznej niemożliwej do ustalenia, wyczonej ryczałtowo w wysokości 4,36 zł na szkodę (...) S.A. w G., tj. przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk i za to na mocy art. 278 § 1 kk, art. 34 § 1 kk i art. 35 § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk skazany został na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. w G. kwoty 4,36 zł.

Na podstawie art. 34 § 1a pkt 3 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 4 kk zobowiązano oskarżonego do podjęcia i wykonania pracy zarobkowej.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. - Prawo o adwokaturze zasądzono do Skarbu Państwa na rzecz adw. M. T. kwotę 1151, 28 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wywiodła obrońca oskarżonego, która zaskarżyła orzeczenie w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, a to art. 278 § 1 i 5 kk przez przyjęcie, że oskarżony dopuścił się popełnienia czynu zarzuconego aktem oskarżenia, a także błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć w sposób nie budzący wątpliwości, że oskarżony popełnił czyn z art. 278 § 1 i 5 kk.

W oparciu o podniesione zarzuty obrońca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Apelacja nie była zasadna. Podniesione w niej zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych za podstawę wyroku oraz obrazy przepisów prawa materialnego okazały się nietrafne. Sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w oparciu o wszystkie przeprowadzone dowody, ocenione swobodnie, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 7 kpk i z ustaleń tych wyprowadził właściwe wnioski co do sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie postawionego mu zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 278 § 1 i 5 kk. W sprawie nie wystąpiły niedające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z art. 5 § 2 kpk należałoby tłumaczyć na korzyść oskarżonego.

Sąd rejonowy słusznie uznał wyjaśnienia oskarżonego, nie przyznającego się do winy, za wyraz przyjętej przez niego linii obrony, która jednak w świetle pozostałych dowodów, nie mogła zostać uwzględniona.

O ile rzeczywiście w toku postępowania nie ustalono, iż to oskarżony dokonał nielegalnego podłączenia do źródła energii, o tyle fakt, że korzystał on z energii uzyskanej w taki sposób, został udowodniony ponad wszelką wątpliwość.

Mieszkanie przy ul. (...) w Z., w którym J. P. zamieszkiwał wraz z matką H. P., nie było wyposażone w licznik poboru energii elektrycznej (zeznania J. J. - k. 25, zeznania A. C. - k. 30), a dostarczany do niego prąd był czerpany z wewnętrznej linii zasilającej (zeznania J. J. - k. 110).

Bezspornym było, że J. P. wraz z matką H. P. przebywał w mieszkaniu w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 14.01.2015 r. przez pracowników (...) Sp. z o.o. w Z. A. C., A. L. i M. W. oraz przedstawicieli (...) S.A. Oddział w G. P. O. i M. K..

W wyniku przeprowadzonej kontroli ujawniono nielegalny pobór energii elektrycznej, polegający na wpięciu dwóch przewodów fazowych między wewnętrzną linią zasilającą a instalacją odbiorną (protokół kontroli - k. 2, k.15).

W czasie kontroli w mieszkaniu eksploatowane były urządzenia elektryczne i paliło się światło. Okoliczność tę potwierdzili pracownicy (...) A. C. (k. 30), A. L. (k. 116) i M. W. (k. 116), elektrycy dokonujący sprawdzenia instalacji - L. Z. (k. 24) i J. J. (k. 25, k. 110), a także funkcjonariusze Policji, którzy asystowali przy tych czynnościach - J. M. (k. 7, k. 100) oraz J. N. (k. 116).

Zarówno przedstawiciele administracji (...), jak i pracownicy techniczni dokonujący stosownych sprawdzeń, a także funkcjonariusze Policji, którzy byli obecni w trakcie kontroli, nie mieli jakichkolwiek racjonalnych powodów, aby relacjonować przebieg dokonywanych czynności w sposób niezgodny z prawdą. Słusznie więc sąd rejonowy ich zeznania obdarzył walorem wiarygodności, podobnie jak i zeznania pracowników T., którzy sporządzili protokół z kontroli, potwierdzający nielegalne podłączenie do sieci elektrycznej.

W świetle przywołanych wyżej zeznań świadków, wyjaśnienia oskarżonego, że w dniu zdarzenia w mieszkaniu nie działały żadne urządzenia elektryczne, należało uznać za całkowicie niewiarygodne. Oskarżony korzystał z nielegalnie pobieranej energii co najmniej w dniu 14.01.2015 r., tj. w dniu przeprowadzonej kontroli.

Okoliczność ta została udowodniona ponad wszelką wątpliwość za pomocą obiektywnych i miarodajnych dowodów w postaci zeznań naocznych świadków.

Istota kradzieży energii elektrycznej polega na korzystaniu z tej energii z pominięciem przyjmowanego w stosunkach danego rodzaju sposobu uzyskania lub wykorzystania energii. Oskarżony wiedział, że w mieszkaniu które zajmował, brak było odpowiedniego urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego (tzn. licznika), które rejestrowałoby pomiar zużytej energii, miał więc świadomość, że użytkowana przez niego energia pochodzi z nielegalnego źródła i stanowi cudzą własność. Włączając urządzenia działające dzięki energii elektrycznej i korzystając z nich, dokonywał zaboru energii. Techniczne sposoby uzyskania dostępu do źródła energii, poprzedzające korzystanie z niej, nie należą do znamion tego przestępstwa. Zatem brak osobistych czynności technicznych – co deklarował oskarżony – w celu uzyskania bezprawnego dostępu do takiego źródła, nie powoduje depenalizacji w tym zakresie (por. wyrok SN z dnia 25.09.2012 r., IV KK 167/12).

Skoro zatem oskarżony bezprawnie, w sposób świadomy, korzystał z cudzej energii, to jego zachowanie stanowiło kradzież energii w rozumieniu art. 278 § 5 kk.

Wymierzona oskarżonemu za ten czyn kara 10 miesięcy ograniczenia wolności wraz z obowiązkiem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem i zobowiązaniem do podjęcia i wykonywania pracy zarobkowej, jest adekwatna do stopnia zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu, dlatego też zasługuje na akceptację.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami obciążając Skarb Państwa.